in geraris. Qui cũ interrogaret̃ a viris lo
ci illiꝰ ſup vxore ſua: rñdit. Soror mea eſt.
Timuerat.n. ꝯfiteri ꝙ ſibi eẽt ſociata ꝯiu-
gio: reputãs ne forte interficerẽt eũ ꝓpt̃ illi
us pulchritudinẽ. Cũqȝ ptñſiſſent dies plu-
rimi ⁊ ibidẽ moraret̃: ꝓſpiciens abimelech
rex paleſtinoꝝ ꝑ feneſtrã: vidit eũ iocãtẽ cũ
rebecca vxore ſua: ⁊ accerſito eo ait. Per-
ſpicuũ eſt ꝙ vxor tua ſit. Cur mẽtitꝰ es eam
ſororẽ tuã eẽ? Rñdit. Timui ne morerer ꝓp
ter eã. Dixitqȝ abimelech. Quare impoſui-
ſti nob̃. Potuit coire ꝗſpiã de ꝑplõ cũ vxo
re tua ⁊ induxeras ſup nos grãde peccatũ.
Precepitqȝ oĩ ꝑplõ dicẽs. Qui tetigerit ho
mis huiꝰ vxorẽ morte moriet̃. Seuit autez
iſaac ĩ terra illa: ⁊ inuenit ĩ ipõ anno centu-
plũ. Bñdixitqȝ ei dñs: ⁊ locupletatꝰ eſt hõ: ⁊
ibat ꝓficiẽs atqȝ ſuccreſcẽs: donec magnus
vehement̃ effectꝰ ẽ: hũitqȝ poſſeſſionẽ ouiuz
et armẽtoꝝ ⁊ familie plurimũ. Ob h̃ inuiden-
tes ei paleſtini oẽs puteos ꝗs foderãt ſerui
pr̃is illiꝰ abraã: illo tpe obſtruxerũt implẽtes
humo: in tm̃ ut ipſe abimelech diceret ad iſa
ac. Recede a nob̃: qm̃ potẽtior nob̃ factus
es valde. Et ille diſcedẽs ut veniret ad tor-
rentẽ gerare habitaretqȝ ibi: rurſuz fodit ali-
os puteos: ꝗs foderãt ſerui pr̃is ſui abraaz:
et ꝗs illo mortuo olim obſtruxerãt philiſti-
im. Appellauitqȝ eos eiſdem noĩbꝰ: q̃bꝰ ante
pr̃ vocauerat. Foderũtqȝ in torrente: ⁊ reppe-
rerũt aquã viuã. Sz ⁊ ibi iurgiũ fuit paſto
rũ gerare adũſus paſtores iſaac dicẽtium.
Nr̃a ẽ aq̃. Quãobrẽ nomẽ putei ex eo qḋ
acciderat: vocauit calũniã. Foderũt ãt ⁊ aliũ
et ꝓ illo q̃z rixati ſũt: appellauitqȝ eũ inimici
tias. Profectus inde fodit aliũ puteũ: ꝓ q̃
ñ ꝯtenderũt. Itaqȝ vocauit nomẽ eiꝰ latitudo
dicẽs. Nũc dilatauit nos dñs: ⁊ fec̃ creſce-
re ſup terrã. Aſcẽdit ãt iſaac ex illo loco in
berſabee: vbi apparuit ei dñs ĩ ipſa nocte di
cẽs. Ego ſum dñs abraã pr̃is tui. Noli timẽ
q: ego tecũ ſuz. Bñdicã tibi ⁊ multiplicabo
ſemẽ tuũ ꝓpt̃ ſemẽ meũ abraã. Itaqȝ edifi-
cauit ibi altare dño: ⁊ inuocato noĩe dñi: extẽ
dit tabnaculũ: ꝑcepitqȝ ſeruis ſuis: ut fode-
rẽt puteũ. Ad quẽ locũ cũ veniſſet de gera-
ris abimelech ⁊ ochoçath amici illiꝰ ⁊ phi-
col dux militũ: locutꝰ ẽ iſaac. Quid veniſtis
ad me hoĩez quẽ odiſtis: ⁊ expuliſtis a vob̃?
Qui rñderũt. Vidimꝰ tecũ eẽ dñm: ⁊ iccirco
nos diximꝰ. Sit iuramẽtũ int̃ nos: ⁊ ineamꝰ
fedus: ut ñ facias nob̃ ꝗcq̃ȝ mali: ſic̃ ⁊ nos
nihil tuoꝝ attigimꝰ: nec fecimꝰ qḋ te lederet:
ſꝫ cũ pace dimiſimꝰ auctum bñdictione dñi.
Fec̃ ẽgo eis ꝯuiuiũ. Et poſt cibũ ⁊ potũ ſur-
gentes mãe iurauerũt ſibi mutuo: dimiſitqȝ
eos iſaac pacifice ĩ locũ ſuũ. Ecce ãt venerũt
in ipõ die ſerui iſaac ãnũciãtes ei de puteo
quẽ foderãt: atqȝ dicẽtes: Inuenimꝰ aquaz.
Vñ appellauit eũ abũdantiã: ⁊ nomen vrbi
impoſitũ ẽ berſabee vſqȝ ĩ pñtez diẽ. Eſau
vo q̃dragenariꝰ duxit vxores duas: iudith
filiã beeri ethei ⁊ baſemath filiã elon eiuſdẽ
loci: q̃ ãbe offenderãt animũ iſaac ⁊ rebecce.

Senuit ãt iſaac: ⁊ caliga .XXVII
uerũt oculi eiꝰ ⁊ videre ñ poterat: vo
cauitqȝ eſau filiũ ſuũ maiorẽ: ⁊ dixit
ei: Fili mi. Qui rñdit: Adſum. Cui pr̃: Vi-
des inq̃t ꝙ ſenuerim: ⁊ ignorẽ diem mortĩ mee.
Sume arma tua: ⁊ pharetrã ⁊ arcũ ⁊ ingre
dere foras. Cũqȝ venatu aliq̃d apprehẽderis
fac mihi inde pulmẽtũ ſic̃ velle me noſti: ⁊ af
fer ut comedã ⁊ bñdicat tibi aĩa mea anteq̃ȝ
moriar. Qḋ cũ audiſſet rebecca: ⁊ ille abiſſet
in agꝝ: ut iuſſionẽ pr̃is impleret: dixit filio
ſuo iacob. Audiui pr̃em tuũ loquẽtem cum
eſau fratre tuo: ⁊ dicẽtẽ ei: Affer mihi de ve
natione tua ⁊ fac cibos ut comedã: ⁊ bñdicã
tibi corã dño anteq̃ȝ moriar. Nunc ẽgo fili mi
acq̃eſce ꝯſilijs meis: ⁊ ꝑgẽs ad gregẽ affer
mihi duos hedos optimos: ut faciaz ex eis
eſcas pr̃i tuo: q̃bꝰ libent̃ veſcit̃: q̃s cũ intule
ris ⁊ comederit: bñdicat tibi ꝑuſq̃ȝ moriatur
Cui ille rñdit: Noſti ꝙ eſau frater meꝰ ho-
mo piloſus ſit: ⁊ ego lenis. Si attrectauerit
me pr̃ meꝰ ⁊ ſenſerit: timeo ne putet ſibi vo-
luiſſe me illudere ⁊ inducat ſup me maledic
tionẽ ꝓ bñdictione. Ad quẽ mr̃ in me ſit ait
iſta maledictio fili mi: tm̃ audi vocẽ meã: ⁊ ꝑ
gens affer q̃ dixi. Abijt ⁊ attulit: deditqȝ ma
tri. Parauit illa cibos ſic̃ velle nouerat pa
trẽ illiꝰ ⁊ veſtibꝰ eſau valde bonis: q̃s apud
ſe hẽbat domi: induit eũ: pelliculaſqȝ hedoꝝ
circũdedit mãibꝰ: ⁊ colli nuda ꝓtexit. Deditqȝ
pulmẽtum: ⁊ panes q̃s coxerat tradidit.
Quibꝰ illatis: dixit: Pr̃ mi. At ille rñdit: Au
dio. Quis es tu fili mi. Dixitqȝ iacob. Ego
ſum ꝑmogenitꝰ tuus eſau. Feci tibi ſic̃ ꝑce-
piſti mihi. Surge ſede ⁊ comede dẽ venatio
ne mea: ut bñdicat mihi aĩa tua. Rurſumqȝ
iſaac ad filiũ ſuũ. Quõ inq̃t tam cito inueni-
re potuiſti fili mi? Qui rñdit: Volũtas dei
fuit: ut cito occurrẽt mihi qḋ volebã. Dixit
qȝ iſaac. Accede huc ut tangã te fili mi: ⁊ ꝓ-
bem vtꝝ tu ſis filiꝰ meꝰ eſau: an ñ. Acceſſit
ille ad pr̃ez: ⁊ palpato eo dixit iſaac: Vox q̃